

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

fer, som ikke er i stand til at klare konkurrencen, men hvad skal vi gøre? Skal vi støtte i et sådant omfang, at det ikke længere sker? Skal vi gribe ind fra statens side, så vi modvirker det på kraftigere vis, så skal vi over finansloven finansiere støttemuligheder, og det anser jeg altså for at være udelukket.

Når hr. Niels Matthiasen taler om miljødannelsen og filmens betydning for miljødannelsen, så er jeg da enig med ham, men hvad er de praktiske konsekvenser af denne betragtning? Jeg er enig med hr. Niels Matthiasen i det værdifulde i, at man får en række nye muligheder for at se film, men det får man jo netop. Det får man gennem den liberalisering, der finder sted. Der åbnes jo for helt nye muligheder, så man kan lave filmforestillinger i boligkarreer og i villakvarterer i et omfang, som man ikke kan i øjeblikket, og gøre det netop ud fra de betragtninger, som hr. Niels Matthiasen var inde på. Spørgsmålet er bare: i hvilket omfang skal staten støtte? Det kan ikke være sådan, at man på den måde skal gå landet rundt og støtte ethvert miljø, der sætter sådan noget i gang, men der ligger muligheder for at støtte igennem den støtte, der kan gives til kunstnerisk værdifulde film. Det har vi for øvrigt sat i gang. Der har været ydet støtte til kunstnerisk værdifulde film, og den linje er åben; det kan filmfondbestyrelsen tage stilling til på basis af de erfaringer, der indvindes, og det behov, der måtte være — samt naturligvis under hensyntagen til de midler, der står til rådighed.

Men jeg mener altså, at lovforslagets bestemmelser, som de er affattet, faktisk giver muligheder for at følge de behov og de tendenser op, som måtte vise sig. Det er rigtigt, at mulighederne begrænses af det økonomiske loft, men mulighederne begrænses ikke af lovens bestemmelser, og kan man i udvalget vise mig, hvor der ligger blokeringer af nye muligheder, ja, så skal vi fjerne de blokeringer; jeg mener altså ikke, at de er der.

Der blev talt om fællesmarkedsproblematikken, og jeg vil da gerne sige, at justitsministeriets lovkontor har frarådet, at vi tog højde for, hvad der kan ske, når vi kommer i fællesmarkedet. Jeg har ikke haft nogen lyst til, at vi skulle prøve på at lave et lovforslag, der tog hensyn til krav, som vi ikke

kender. Jeg ved ikke, hvad der kan ske på dette område. Jeg tvivler på, at der vil ske ret meget, selv om vi gennemfører en lovgivning som den foreslåede. Jeg er ikke sikker på, at den vil blive krævet ændret. Det ville efter min mening være for tidligt, at vi gik om bord i bestemmelser, der skulle udformes med henblik på, at vi var blevet medlem af fællesmarkedet, hvad vi jo rent faktisk ikke er blevet. Bliver det sagt til os en skønne dag, når vi er medlem, at vi skal ændre vor lovgivning, ja, så kan vi jo vende tilbage til det. På dette tidspunkt ville det efter min mening være forkert, om vi skulle fundamentalt ændre vor filmlov på det usikre grundlag, der foreligger, så meget mere som man ikke i medlemsstaterne i EEC egentlig har nogen klar linje vedrørende dette problem.

Med hensyn til samarbejdet mellem film og tv og de musiske uddannelser i det hele taget må jeg minde om, hvad der står i bemærkningerne. Der er i bemærkningerne gjort ret udførligt rede for de tanker, der her melder sig om et sådant samarbejde. Det skildres i bemærkningerne til § 14 ret udførligt i forbindelse med en omtale af filmskolen. Jeg skal ikke citere, hvad der står, men her er egentlig berørt samtlige de problemer, som vi her har været inde på, ganske vist ikke på en sådan måde, at der foreligger et konkret udarbejdet forslag om, hvordan dette samvirke skal finde sted, men jeg tror ikke, det er muligt at lave et sådant forslag i denne lov. Når man taler om, at de musiske uddannelser skal koordineres bedre, må man gøre sig klart, at musiske uddannelser har hjemsted også i andre love end i denne, men det, vi skal sørge for, og det, der er muligheder for, er, at loven her kan bruges til en sådan udvikling. Igen vil jeg understrege, at lovforslaget er ganske åbent over for et sådant samarbejde med radioen, med det kgl. teater, med andre teatre osv. Det er meget væsentligt, at vi får dette samarbejde med radioen drøftet, ikke mindst med hensyn til kassetteproblematikken, som jo er dukket op for alvor i den sidste tid. Jeg er meget optaget af, om der kan siges noget mere konkret på dette tidspunkt om et sådant samarbejde mellem de forskellige organer, men en åben adgang til det er der.

Fru Else-Merete Ross var inde på en